

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
13 У 16467/19
Дана 18.07.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ксеније Ивановић, председника већа, мр Зорана Рељића и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Слободаном Стошићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., поднетој против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, ради поништаја решења 03.9 број: 210-1-538/19 од 12.07.2019. године, у предмету одузимања оружја, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.07.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Барајево, број 210-130/19 од 04.06.2019. године.

Ожалбеним решењем од 04.06.2019. године, одузима се од АА из ..., улица ..., општина ..., овде тужиоца, ловачка пушка, марке "IŽ" IŽ-18, кал. 16, фаб.бр. ..., регистрована под бројем ... од стране ПС Барајево, те се налаже именованом да по правноснажности решења о одузимању оружја и муниције, одузето оружје отуђи или онеспособи, а уколико не отуђи или га онеспособи у року од годину дана од дана правноснажности решења, одузето оружје и муниција постају власништво Републике Србије, као и одређено да жалба не одлаже извршење решења.

У тужби поднетој Управном суду дана 11.10.2019. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводима тужбе указује да је оспорено решење донео ненадлежни орган, будући да је чланом 8. Закона о оружју и муницији прописано да се на првостепена решења која доноси надлежни орган на основу тог закона може изјавити жалба министру надлежном за унутрашње послове, док је у конкретном случају о жалби одлучио начелник Управе за управне послове, а не министар унутрашњих послова. Даље наводи да другостепен орган приликом доношења оспореног решења није узео у обзир наводе жалбе, што представља повреду правила поступка, тако да је чињенично стање непотпуно и погрешно утврђено. Истиче да се из образложења оспореног решења не може утврдити које су то чињенице, на основу наводно извршене безбедносно-

оперативне провере, а које би указивале на то да би тужилац својим понашањем представљао опасност за себе или друге и јавни ред и мир. Такође, указује да се у оспореном решењу не наводи ни то где је извршена безбедносно-оперативна провера, у смислу одредбе чл. 11. ст. 1. тач. 6. Закона о оружју и муницији, да ли у месту пребивалишта (што је у конкретном случају Барајево, а не Баћевац), боравишта или месту рада. Наводи да је и у жалби против првостепеног решења истакао да је он из ..., а не Баћевца, али да се другостепени орган на то уопште није обазирао, као и да је у побијаном решењу такође погрешно, као место пребивалишта тужиоца, навео Баћевац, уместо ..., тако да произилази да је и безбедносно- оперативна провера вршена у погрешном месту, односно у месту у којем тужилац нема нити пребивалиште нити боравиште. Тужилац наводи да никада није кривично ни прекршајно кажњаван, да се против њега не води кривични ни прекршајни поступак, да никада није дисциплински кажњаван, при чему је запослен као војно лице – подофицир у Министарству одбране. Такође је навео да свакодневно на послу носи службено оружје, и да једном годишње подлеже детаљним безбедносно-оперативним проверама, и да ниједна од тих провера за више од 20 година војне службе није показала да било за кога представља било какву опасност, тако да је несхватљиво и апсурдно да тужени орган на основу некакве површне анализе доноси супротан закључак и да тужиоцу одузима ловачку пушку, која за њега више има афективну вредност, будући да представља предмет поклона, односно наслеђа. Са ових и других разлога наведених у тужби, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да пресудом реши ову управну ствар.

У детаљно образложеном одговору на тужбу тужени орган је навео да тужилац у тужби није изнео нити оценио вероватним нове чињенице и околности, у односу на оне које су изнете у жалби, а које би довеле до другачијег решења у конкретној управној ствари, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. наведеног Закона, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, размотривши жалбу, ожалбено решење и списе предмета, нашао да је првостепени орган правилно, одлучио руководећи се оценом и чињеницом података који су прикупљени безбедносном провером која се врши на основу члана 102. Закона о полицији („Службени гласник РС” број 6/16 и 24/18) и члана 30. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова („Службени гласник РС” број 24/18), а што се види из списка вођеног поступка, те су од АА, овде тужиоца, сагласно одредбама члана 28. став 2. у вези са чланом 11. став 1. тачка б) Закона о оружју и муницији, одузето оружје листови и оружје на које исти гласи, јер је безбедносно-оперативном провером утврђено да постоје чињенице које указују на то да ће својим понашањем представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир.

Одредбом члан 11. став 1. тачка б) Закона о оружју и муницији („Службени гласник РС” број 20/15 и 10/19), прописано је да оружје из категорије Б могу набављати и држати физичка лица која на основу безбедносно-оперативне провере у месту пребивалишта, боравишта, месту рада, својим понашањем не указују на то да ће представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир. Одредбом члана 28. наведеног Закона, је прописано да надлежни орган, по службеној дужности, води рачуна о томе да ли физичко лице које држи оружје из категорије Б испуњава услове прописане чланом 11. овог закона (став 1); Ако престану да постоје неки од услова из члана 11. став 1. тач. 3), 4), 5), 6), 8) и 9) овог закона, надлежни орган ће донети решење о одузимању оружног листа, оружја и муниције физичком лицу које држи оружје из

категорије Б (став 2). Физичко лице против кога је покренут управни поступак за одузимање оружја дужан је да на захтев полицијског службеника одмах, а најкасније у року од 48 сати преда оружни лист, оружје и муницију (став 3); О одузетим предметима надлежни орган издаје потврду. Одузети оружни лист, оружје и муницију чува надлежни орган до окончања поступка (став 4); Физичко лице коме је оружје одузето може исто отуђити или онеспособити у року од годину дана од дана правноснажности решења о одузимању оружја (став 5); Ако физичко лице које има регистровано оружје престане да испуњава услов из члана 11. став 1. тачка 2) овог закона, дужно је да без одлагања преда оружје надлежном органу и исто отуђи у року од годину дана или да у том року оружје изнесе из земље у складу са чланом 23. овог закона (став 6); Ако физичко лице не поступи сагласно ст. 5. и 6. овог члана оружје постаје власништво Републике Србије (став 7).

Одредбом члана 102. Закона о полицији („Сл. гласник РС”, број 6/16 и 24/18), прописано је између осталог, да безбедносна провера представља скуп мера и радњи којима се утврђује постојање или непостојање безбедносне сметње (став 1); Ако другим прописом није другачије одређено, полицијски службеник има право да врши безбедносне провере кандидата за држање и ношење оружја (став 4. тачка 7); Прикупљени подаци и евиденције за сврху вршења безбедносне провере представљају податак са степеном тајности у складу са прописима који уређују ту област и воде се у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова (став 7).

По оцени Управног суда, код овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења, будући да је у поступку код првостепеног органа, без повреде правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, те је правилно примењено материјално право, када је одлучено да се од тужиоца одузме ловачка пушка, марке “ІŽ” ІŽ-18, кал. 16, фаб.бр. ..., регистрована под бројем ... од стране ПС Барајево, будући да је на основу безбедносно-оперативне провере, утврђено да тужилац може својим понашањем представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир, сагласно цитираној одредби члана 11. став 1. тачка 6) Закона о оружју и муницији.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац указује да никада није кривично ни прекршајно кажњиван, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари. Ово са разлога, што је одлука у овој управној ствари донета на основу чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом припадника туженог органа, који се воде у евиденцијама личних и других података, у смислу члана 30. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова, при чему су исти сагласно члану 6. наведеног Закона, и члану 3. Уредбе о ближим критеријумима за одређивање степена тајности "поверљиво" и "интерно" у Министарству унутрашњих послова ("Службени гласник РС", број 105/2013), одређени да се чувају као тајна.

Како се у конкретном случају, надлежни орган кретао у границама овлашћења које му је дато одредбама Закона о полицији и Закона о оружју и муницији, као и у складу са циљем у коме му је овлашћење за одлучивање у овој управној ствари дато, односно спречавање понашања која указују на то да ће представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир, при чему се руководио оценом чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом припадника тог органа, то је Управни суд, оценио да је оспорено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, налазећи притом да се наводима тужбе не доводи у питање његова правилност и законитост.

У конкретном случају нису испуњени законски услови за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције из члана 43. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), с обзиром да је суд одлучио да тужбу треба одбити.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.07.2023. године, 13 У 16467/19

Записничар
Слободан Стошић,с.р.

Председник већа-судија
Ксенија Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БС